

בית ספר לפילים (מתוך ירחון "עיניים", 2002)

בְּתֵי־לָנָד, ארץ בדרום מזרח אסיה, ממלאים הפילים עבודות חשובות. הם עובדים בתעשיית העץ, בַּגְּרָרָם גזעים כבדים דרך צמחייה עבוֹתָה, במקום שציוד כבד, טרקטורים או דחפורים, אינם יכולים לחדור. הפילים מושכים את גזעי העץ עד למנסרות. בדומה לבעלי מקצוע אחרים זקוקים גם הפילים הללו לחינוך ולאימון. 5 ואכן, הם הולכים לבית הספר. בחבל "לִמְפֶּנְג" קיים מרכז לאימון פילים צעירים, שם לומדים בעלי החיים את הפקודות הבסיסיות הראשונות מפי מורה, הנקרא מָאוּט. המאוט מלמד את הפילונים לכרוע על ברכיהם, להרים ולגרור קורות, לערום קורות בערמות ולעבוד קשה בצוות. שבע שנים נמשכים הלימודים, המאמן מאכיל את תלמידיו ומטפל בהם, והם הופכים לידידיו. לעתים קרובות, לאחר 10 גמר האימונים, ממשיכים המורה ותלמידו לעבוד ביחד בתעשיית העץ הממשלתית.

ה"לימודים" בבית הספר לפילונים אינם קלים. יום הלימודים נמשך ארבע שעות. יש חגים וחופשות קיץ, אבל אין... שיעורי בית! ה"תלמידים" מובאים לבית הספר עוד לפני היוולדם. הפילה, העומדת להמליט, מובאת על בית הספר ושֹקָה שם עם פרי בטנה עד מלאת לו שלוש שנים. 15

בחודש-חודשיים הראשונים לומד הפילון 26 פקודות בסיסיות, אך עוברות שנים עד שמאמנים אותו לבצע את העבודה כראוי. פיל מאומן יכול להמשיך בעבודה 40-50 שנה. לאחר עשרות שנות עבודה פורשים הפילים לגמלאות. הם מרוכזים באזורים מיוחדים, שם הם מקבלים טיפול עד סוף חייהם.

20 חייו של הפיל כ- 60 שנה. ביערות תיילנד עובדים כ- 2,700 פילים. הפילים עובדים באסיה זה אלפי שנים, ומומחים אומרים שהמכונות המשוכללות ביותר לא ידחקו את רגליהם.